

Nr 39.

Av herr **Rosén**, *angående förhöjning av statsbidrag till innehavare av vissa odlingslägenheter och skogstorp.*

I anledning av väckta motioner beslöt 1914 års B-riksdag avlåta skrivelse till Konungen angående utredning och förslag i fråga om ändrade villkor för upplåtelse av odlingslägenheter å kronoparker och överloppsmarker i de sex nordligaste länen m. m. Ifrågavarande skrivelse har föranlett tillsättandet av en norrländsk kolonisationskommitté, som nu har fråga om kolonisation å kronojord i Norrland och villkoren härför under utredning.

Åtskilliga tecken tyda emellertid på att det kolonisationsarbete — låt vara av jämförelsevis ringa omfattning — som på grund av gällande bestämmelser bedrivits, kommer att helt avstanna innan den anbefallda utredningen slutförts. Orsaken härtill är framför allt den, att nu utgående penningebidrag — 750 kronor — är alldeles otillräckligt för uppförande av boningshus och ladugårdsbyggnad samt odling av en hektar jord, vilket kräves för att beloppet skall utgå oavkortat. Visserligen erhåller odlaren fritt byggnadsvirke, men med nu rådande höga materialpriser lär ingen kunna gå i land med ett dylikt arbete för en sådan summa, vartill kommer att de höga arbetspriserna givetvis locka till mera lönande sysselsättning. Följden blir helt naturligt den, att inga odlingslägenheter eller skogstorp vidare efterfrågas och att kolonisationen sålunda avstannar, till dess den nyligen påbörjade utredningen helt eller delvis fullbordats och lett till statsmakternas beslut. Ett sådant resultat kan knappast vara lämpligt i en tid, då livsmedelstillgången är synnerligen ringa och alla ansträngningar böra inriktas på vidtagande av sådana åtgärder, att den emigration, som kan befaras uppstå när fred ånyo inträder, i största möjliga mån förebygges.

I den förutnämnda riksdagsskrivelsen framhölls bl. a., att det vore
Bihang till riksdagens protokoll 1917. 3 saml. 19 häft. (Nr 38—39.)

»en angelägenhet av stor vikt för det allmänna att lämna dessa under alla förhållanden med stora svårigheter kämpande nyodlare allt det stöd och den lindring, som kan medgivas dem». Det förslag, som i sådant avseende framlagts uti motionerna nr 45 i första och 94 i andra kammaren om önskvärdheten av bl. a. höjande av statsbidraget såväl för innehavare av odlingslägenhet som av skogstorp till 1,500 kronor, fann riksdagen vara väl grundad.

Då skälen för statsbidragets höjning är väsentligt starkare nu än vid tiden för det nämnda riksdagsbeslutet, och då det knappast torde kunna anses vara ett föregripande av den pågående utredningen, om riksdagen redan nu beslutar den höjning av statsbidraget, som av 1914 års B-riksdag förklarades vara väl grundad, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att statsbidraget såväl för innehavare av odlingslägenhet som av skogstorp skall utgå med 1,500 kronor att, med iakttagande av beloppens fördubbling, utbetalas på sätt och under villkor som nu äro gällande.

Stockholm den 25 januari 1917.

Gustav Rosén.